

Arbeidsrechtbank Antwerpen
Vonnissen van de Arbeidsrechtbank Antwerpen
Vonnissen van de Arbeidsrechtbank Antwerpen

Repertoriumnummer 24132
Datum van uitspraak 18 januari 2024
Rolnummers 22/364/A 23/3/A
Materie: kinderbijslag werknemers

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

arbeidsrechtbank Antwerpen
afdeling Turnhout

Vonnissen

Tweede kamer

In de zaak:

rijksregisternummer

Eisende partij in de zaak 22/364/A
vertegenwoordigd door meester
advocaat te

rijksregisternummer

Eisende partij in de zaak 23/3/A
vertegenwoordigd door meester
advocaat te

tegen

AGENTSCHAP OPGROEIEN REGIE
ondernemingsnummer
met zetel te 1060 BRUSSEL 6, Hallepoortlaan 27.

Verwerende partij in de zaken 22/364/A en 23/3/A
vertegenwoordigd door meester
advocaat te

1. Procedure

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe en meer in het bijzonder de artikelen 2, 34, 35, 36 en 37.

De stukken van het geding werden gevoegd bij het dossier van rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De rechtbank heeft de aanwezige partijen gehoord op de openbare terechtzitting van 21 december 2023.

De arbeidsauditeur, B. Wens, gaf namens het openbaar ministerie een mondeling advies op hogervermelde terechtzitting. Partijen werden gehoord in hun repliek.

2. Voorwerp van de vordering

Bij inleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie van deze rechtbank via e-deposit op 29 juni 2022, stelt mevrouw [redacted] beroep in tegen de beslissing van [redacted] van 14 september 2021 en tegen de uitspraak van de Geschillencommissie Groeipakket van 18 maart 2022, waarbij een bedrag van € 620,36 wordt teruggevorderd als ten onrechte ontvangen sociale toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2021.

Bij inleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 3 januari 2023, stelt de heer [redacted] beroep in tegen de beslissing van [redacted] van 28 april 2022 en tegen de uitspraak van de Geschillencommissie Groeipakket van 30 september 2022, waarbij een bedrag van € 472,83 wordt teruggevorderd als ten onrechte ontvangen sociale toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2021. Tevens verzoekt hij om de samenvoeging van deze procedure met de procedure van mevrouw [redacted].

3. De feiten

Mevrouw [redacted] en de heer [redacted] vormden een koppel sinds 5 september 2020, maar sinds kort kwam er een einde aan deze relatie.

Mevrouw [redacted] heeft één zoon, [redacted] die geboren is op 28 februari 2014 en die hoofdzakelijk bij haar woont. Zij ontvangt het groeipakket voor hem. De uitbetalingsinstantie is de [redacted] (hierna [redacted] genoemd).

De heer [redacted] heeft twee kinderen, een dochter, [redacted], en een mentaal gehandicapte zoon, [redacted]. Hij ontvangt het groeipakket voor zijn zoon [redacted]. De uitbetalingsinstantie is de [redacted] (hierna [redacted] genoemd).

Sinds 19 augustus 2019 staat mevrouw [redacted] gedomicilieerd te [redacted]. De heer [redacted] stond van 16 mei 2019 tot 7 juni 2021 gedomicilieerd te [redacted] en sinds 7 juni 2021 tot heden te [redacted].

Naar aanleiding van een klacht voert het Agentschap Uitbetaling Groeipakket op 10 juni 2021 een onderzoek uit bij mevrouw [redacted] met als doel na te gaan of mevrouw [redacted] en de heer [redacted] samenwonen op het adres te [redacted]. Tevens vindt er een bezoek plaats op het adres van de heer [redacted] te [redacted].

Na het bezoek bij mevrouw [redacted] en de heer [redacted] beslist de gezinsinspecteur tot het bestaan van een feitelijk gezin tussen mevrouw [redacted] en de heer [redacted] voor de periode van 14 september 2020 tot 19 juli 2021.

Op 14 juli 2021 gaat een gezinsinspecteur nogmaals langs op het adres van de heer maar kan hij de heer niet aantreffen. In zijn schrijven van diezelfde datum wordt geadviseerd om een afspraak te maken op 19 juli 2021. Bij de controle op 19 juli 2021 stelt de gezinsinspecteur vast dat de heer woont op het adres te

- *Beslissingen ten aanzien van mevrouw*

Bij beslissing van 14 september 2021 beslist om de sociale toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2021 ten bedrage van € 620,36 terug te vorderen. Daarnaast wordt beslist om een bijkomend bedrag aan sociale toeslag toe te kennen omwille van langdurige ziekte van 1 april 2019 tot en met 30 september 2020 en van 1 juli 2021 tot en met 31 augustus 2021 voor een bedrag van € 1.104,70.

Bij schrijven van haar raadsman van 22 september 2021 betwist mevrouw de beslissing van reageert hierop bij e-mail van 30 september 2021 en blijft bij haar standpunt zoals omschreven in haar schrijven van 14 september 2021.

Vervolgens dient mevrouw via haar raadsman een verzoek in bij de Geschillencommissie Groeipakket.

De Geschillencommissie Groeipakket beslist op 28 januari 2022 om de zaak ontvankelijk te verklaren, maar op 5 april 2022 verklaart zij het verzoek ongegrond.

- *Beslissingen ten aanzien van de heer*

Bij beslissing van 28 april 2022 beslist om de sociale toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2020 ten bedrage van 472,83 euro terug te vorderen.

Via zijn raadsman stelt de heer beroep in bij de Geschillencommissie Groeipakket.

De Geschillencommissie Groeipakket beslist op 5 juli 2022 om de zaak ontvankelijk te verklaren, maar op 30 september 2022 verklaart zij het verzoek ongegrond.

4. Beoordeling

4.1 Ontvankelijkheid

Het beroep werd naar vorm en tijd regelmatig ingesteld en is derhalve ontvankelijk.

4.2 Samenhang

De zaken worden samengevoegd met toepassing van artikel 30 Ger.W. teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar zouden kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk zouden worden berecht.

4.3 Ten gronde

a. Mededeling stukken

Mevrouw [redacted] stelt dat zij voor het aanvatten van onderhavige procedure nooit kennis kreeg van het 'proces-verbaal van de vaststellingen gemaakt door de sociaal inspecteur' dd. 23 juni 2021 (hierna pv 23 juni 2021 genoemd), de kopie van de Facebookpagina van het immokantoor [redacted] en de informatie over het waterverbruik. Bijgevolg zouden deze stukken niet kunnen worden aangewend tegen mevrouw [redacted].

De rechtbank volgt dit standpunt niet. Terecht merkt het Agentschap Opgroeien Regie op dat deze elementen aanwezig waren in het dossier dat door de uitbetalingsactor werd aangereikt voor de Geschillencommissie. Mevrouw [redacted] had aldus kennis kunnen nemen van deze stukken op grond van artikel 11, §6 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.

b. Artikel 89 en 90 Groeipakketdecreet

De artikelen 89 en 90 van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (hierna Groeipakketdecreet) bepaalt dat individuele beslissingen die in rechte raken en de beslissingen tot terugvorderingen, bepaalde vermeldingen moeten bevatten. Wanneer de beslissing deze vermeldingen niet bevat, gaat de termijn om beroep in te stellen bij de Geschillencommissie pas in vier maanden na de kennisgeving van de beslissing.

Mevrouw [redacted] vermeldt in haar conclusies dat de beslissing van [redacted] niet de nodige vermeldingen bevat. Terecht merkt het Agentschap Opgroeien Regie op dat dit niet de nietigheid van de beslissing tot gevolg heeft, maar wel de verdaging van de termijn om beroep in te stellen. In haar beslissing van 28 januari 2022 houdt de Geschillencommissie hier ook rekening mee, waarna zij het beroep tegen de beslissing van [redacted] dd. 14 september 2021 ontvankelijk verklaart.

c. Salduz-waarborgen

Mevrouw [redacted] en de heer [redacted] halen in conclusies aan dat de Salduz-waarborgen, zoals voorzien in artikel 47bis, §2 Sv., niet werden gerespecteerd.

Deze waarborgen zijn evenwel niet van toepassing op administratieve onderzoeken. Volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie is artikel 6 EVRM (recht op een eerlijk proces en recht van verdediging, waaronder ook recht op bijstand van een advocaat en zwijgrecht) enkel van toepassing op rechtsplegingen die het vaststellen van burgerlijke rechten of verplichtingen of het bepalen van de gegrondheid van een ingestelde strafvordering tot voorwerp heeft op eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd. Concreet betekent dit dat het recht op bijstand van een advocaat, het zwijgrecht en de daaruit afgeleide rechten, slechts gelden vanaf de aanvangsfase van de 'strafvervolging' en niet op louter administratieve onderzoeken. De administratieve onderzoeken zijn onderzoeken waar de verhoorde niet verdacht wordt van een misdrijf of niet onder dreiging van een strafvervolging leeft, maar die er louter op gericht zijn materiële vaststellingen te doen met het oog op de naleving van de regelgeving. De rechtbank sluit zich aan bij deze rechtspraak.

In onderhavig geschil betreft het een administratieve procedure die gericht is op materiële vaststellingen. Bijgevolg kan er in onderhavig geschil geen sprake zijn van een schending van de Salduz-waarborgen.

d. Samenwoonst

Juridische grondslag

Op het moment van de betwiste samenwoonst bepaalde artikel 222 Groeipakketdecreet:

"§1. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op de gewone wezenbijslag, vermeld in titel 2, kan recht geven op een maandelijkse sociale toeslag als voldaan is aan de voorwaarden van artikel 18, tweede lid, 1° en 2°."

Uit deze bepaling blijkt dat ieder kind dat geboren is voor 1 januari 2019, in het Groeipakket vanaf 1 januari 2019, aanspraak kan maken op een sociale toeslag als voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 18, 1° en 2° Groeipakketdecreet.

Artikel 18 van het Groeipakketdecreet bepaalt:

"Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevende kind verhoogd met een maandelijkse sociale toeslag als de inkomsten van het gezin van de begunstigten bepaalde grenzen niet overschrijden.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt:

1° 50 euro per kind voor gezinnen tot en met 2 rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.378,60 euro ontvangen;

2° 80 euro per kind voor gezinnen met meer dan 2 rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.386,52 euro bedragen;

*3° 60 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevendende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis tussen 30.386,52 euro en 60.000 euro liggen.
(...).”*

Het recht op sociale toeslag is aldus afhankelijk van het gezinsinkomen. Bij Besluit van 21 september 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag (hierna BVR Sociale Toeslagen genoemd) is bepaald wat moet worden verstaan onder het begrip gezin voor het toetsen van de inkomsten.

Artikel 1, 2° BVE Sociale Toeslagen bepaalt:

“feitelijk gezin: een leefeenheid waarin twee personen die geen bloed- of aanverwanten tot en met de derde graad zijn, samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier”

Het samenwonen blijkt uit een gemeenschappelijke domicilie volgens de gegevens vermeldt in het rijksregister. Artikel 3 bepaalt:

“§1. Het samenwonen, vermeld in artikel 2, §2, blijkt uit een gemeenschappelijk domicilie volgens de gegevens vermeld in het Rijksregister en kan alleen weerlegd worden door een officieel document van een overheid of een overheidsinstelling, dat gebaseerd is op de reële gezinssituatie.

(...)

§3. Als het samenwonen niet blijkt uit de gegevens van het Rijksregister, kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door hetzij:

1° een controle door de gezinsinspecteur;

2° een vaststelling die gemaakt is door een andere overheidsdienst, waaruit de feitelijke gezinssamenstelling blijkt;

3° een beschikking, vonnis of arrest van een rechtbank of hof;

4° een verklaring van feitelijke gezinsvorming van de begunstigde en van de persoon met wie de begunstigde samenwoont”.

Om het gezinsinkomen van mevrouw _____ en de heer _____ te bepalen, moet er aldus eerst worden bepaald met welke inkomsten van welke persoon rekening dient gehouden te worden. Het bekomen gezinsinkomen moet vervolgens getoetst worden aan de toepasselijke inkomensgrenzen om zo te bepalen of er recht is op een sociale toeslag.

In verband met de coronatoeslag bepaalt artikel 3 van het decreet van 27 november 2020 tot toekenning van een eenmalige toeslag van 35 euro in het kader van het gezinsbeleid naar aanleiding van de coronacrisis:

“In het kader van de COVID-19-crisis heeft het kind aan wie in november 2020 het bedrag van de toeslag, vermeld in artikel 18, tweede lid, 1° en 2°, of artikel 222, §1, eerste lid, van

het decreet van 27 april 2018, wordt toegekend, recht op een eenmalige toeslag van 35 euro onder de toepassingsvoorwaarden van artikel 18 van het decreet van 27 april 2018.

De eenmalige toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt definitief aan de begunstigden toegekend. (...)

Onderhavig geschil heeft betrekking op de vraag of mevrouw _____ en de heer _____ over de periode van 14 september 2020 tot 19 juli 2021 al dan niet een feitelijk gezin vormden.

Feitelijke toepassing

Uit het rijksregister blijkt dat mevrouw _____ en de heer _____ niet op hetzelfde adres staan ingeschreven.

Bijgevolg dient de rechtbank na te gaan of verwerende partij de vorming van een feitelijk gezin kan bewijzen. Zij kan dit op grond van:

- 1) een controle door de gezinsinspecteur;
- 2) een vaststelling van een andere overheidsdienst waaruit de feitelijke gezinssamenstelling blijkt;
- 3) een beschikking, vonnis of arrest van een rechtbank of hof;
- 4) een verklaring van feitelijke gezinsvorming van de persoon aan wie de selectieve participatietoeslag wordt uitbetaald, of van de persoon met wie de persoon aan wie de selectieve participatietoeslag wordt uitbetaald, samenwoont.

In casu baseert het Agentschap Opgroeien Regie zich op de controle door een gezinsinspecteur. De rechtbank stelt vast dat op basis van de feitelijke elementen, zoals vastgesteld door de gezinsinspecteur, niet kan geconcludeerd worden tot de vorming van een feitelijk gezin.

Uit het pv 23 juni 2021 blijkt dat de buurman van mevrouw _____ met als huisnummer _____ aan de gezinsinspecteur verklaart dat hij niet weet hoe de gezinssituatie van mevrouw _____ er uit ziet. Hij denkt dat mevrouw _____ er alleen woont met haar zoon, al ziet hij haar partner er de laatste tijd wel vaker. De buurman aan de linkerkant van de woning van mevrouw _____ verklaart dat enkel mevrouw _____ en haar zoon er wonen.

Uit de bevraging van de burens, blijkt aldus niet dat er sprake is van een samenwoning tussen mevrouw _____ en de heer _____

Daarnaast blijkt uit het pv 23 juni 2021 dat er drie slaapkamers zijn in de woning van mevrouw _____. Eén slaapkamer is ingericht voor de zoon van de heer _____. Het bed is beslapen en in de klederkast liggen kledingstukken. In de tweede slaapkamer staan er twee éénpersoonsbedden en een kledingkast. Beide bedden zijn beslapen. Het ene bed

is voor de zoon van mevrouw [redacted] en het tweede bed voor de dochter van de heer [redacted], voor als zij eens blijft overnachten. Er worden geen kledingstukken van aangetroffen. In de derde slaapkamer staat een tweepersoonsbed dat aan beide kanten beslapen is. In de slaapkamer en de badkamer worden evenwel geen spullen van de heer [redacted] aangetroffen.

De rechtbank is van oordeel dat uit deze elementen niet blijkt dat er sprake is van de vorming van een feitelijk gezin tussen mevrouw [redacted] en de heer [redacted]. Beide hebben een relatie. Het is dan ook logisch dat de heer [redacted] al eens overnacht bij mevrouw [redacted]. Het feit dat mevrouw [redacted] verklaart dat de heer [redacted] hier meestal logeert, spreekt dit gegeven niet tegen. Bovendien worden er geen persoonlijke spullen van de heer [redacted] aangetroffen. Evenmin is er kledij van de dochter van de heer [redacted] aanwezig. Enkel wordt er kleding aangetroffen in de kast op de slaapkamer die voorzien is voor de zoon van de heer [redacted]. Vooreerst is niet bewezen dat deze kledij aan de zoon van de heer [redacted] toebehoort. Daarnaast verklaart mevrouw [redacted] dat de zoon van de heer [redacted] vaak op school is. Hij komt enkel bij haar om te slapen en te eten. Volgens mevrouw [redacted] is de reden hiervoor dat de heer [redacted] zijn woning, die hij had aangekocht met zijn ex-partner, aan het verkopen is en de zoon van de heer [redacted] hysterisch reageert door de uiteindelijke verhuis. Het feit dat de zoon van de heer [redacted], die mentaal gehandicapt is, bij mevrouw [redacted] eet en overnacht, toont niet aan dat er sprake is van een feitelijk gezin zoals bepaald in artikel 1, 2° BVR Sociale Toeslagen. Het bestaan van een feitelijk gezin vereist dat er (1) een samenwoning is en (2) dat de twee personen die geen bloed- of aanverwanten tot en met de derde graad zijn, samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier. Uit het dossier blijkt dat mevrouw [redacted] en de heer [redacted] geen gemeenschappelijke rekening hebben, elk instaan voor het betalen van hun nutsvoorziening en voor het betalen van hun krediet of huur. Bovendien blijkt ook nergens uit dat mevrouw [redacted] en de heer [redacted] gezamenlijke inkopen doen of het huishouden op een andere ondersteunende manier gezamenlijk regelen.

Het pv van 23 juni 2021 vermeldt dat er op 10 juni 2021 eveneens een controle plaatsvond bij de heer [redacted] op het door hem gehuurde appartement gelegen te [redacted]. Volgens de gezinsinspecteur wordt het appartement nog niet bewoond. Alle spullen staan in de hoek van de living. Er is geen zetel, tv, eettafel met stoelen of opgemaakte slaapkamers. De heer [redacted] zou verklaard hebben dat hij de sleutels van zijn appartement ontvangen heeft op 26 mei 2021 en dat de huurovereenkomst een week voordien werd ondertekend. De maandelijkse huurprijs bedraagt € 600,00. De heer [redacted] heeft met zijn ex-partner in de woning, gelegen te [redacted], samengewoond tot mei 2020. Zijn ex-partner heeft de ganse woning leeggehaald, behalve enkele stoelen, twee bedden en twee kleerkasten. De woning wordt te koop gezet omstreeks augustus 2020 via een makelaarskantoor.

De rechtbank stelt vooreerst vast dat het pv van 23 juni 2021 geen bijzondere bewijswaarde heeft conform artikel 125 Groeipakketdecreet. Zo bepaalt artikel 125, §1: “... *Op straffe van verval van de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal vindt de kennisgeving plaats binnen een termijn van veertien dagen na de datum van de afsluiting van het proces-verbaal. ...*” Uit het dossier blijkt niet dat er voldaan is aan de kennisgeving. Bovendien blijkt uit het dossier ook niet dat de heer [naam] enige verklaring ondertekende. Daarnaast merkt de rechtbank op dat uit het later opgestelde ‘proces-verbaal van de vaststellingen gemaakt door de sociaal inspecteur’ dd. 19 juli 2021, dat ook geen bijzondere bewijswaarde heeft, blijkt dat het appartement op 19 juli 2021 wel bewoond is door de heer [naam] en zijn kinderen. Op 10 juli 2021 staan er reeds spullen van de heer [naam] in het appartement en op 19 juli 2021 wordt de bewoning vastgesteld. Hieruit blijkt naar het oordeel van de rechtbank dat de heer [naam] aan het verhuizen is naar het door hem gehuurde appartement.

Verder blijkt uit de website van het makelaarskantoor ook niet dat de heer [naam] voorafgaand aan zijn verhuis niet meer woonachtig is in de woning die hij met zijn ex-partner heeft aangekocht. In het stukkenbundel van het Agentschap Opgroeien Regie bevindt zich een uitprint van de verkoopstelling van de woning door het makelaarskantoor [naam]. Op de foto’s staan enerzijds de living waarop een zetel, een salontafel en een tafel met stoelen zichtbaar zijn. Daarnaast zijn er twee foto’s van een lege kamer. Dit laatste toont echter niet aan dat de heer [naam] er niet meer woont. Vooreerst is het niet duidelijk welke kamers leeg zijn. Daarnaast verklaart de heer [naam] dat zijn ex-partner bijna de volledige inboedel heeft meegenomen bij haar verhuis.

Tot slot merkt de rechtbank op dat uit de stukken van het dossier blijkt dat er in de periode tot 1 januari 2021 (latere gegevens worden niet verstrekt) nog steeds een elektriciteitsverbruik is in de woning van de heer [naam]. Zo is er in de woning van de heer [naam] voor de periode van 15 juni 2020 tot 1 januari 2021 een elektriciteitsverbruik vastgesteld van 1726 Kwh. Dit toont naar het oordeel van de rechtbank aan dat de woning in deze periode nog bewoond is.

Gelet op deze elementen is de rechtbank van oordeel dat er onvoldoende elementen zijn om te kunnen besluiten tot het vormen van een feitelijk gezin tussen mevrouw [naam] en de heer [naam].

Ten onrechte wordt er aldus overgegaan tot terugvordering van de sociale - en corona toeslag op grond van de vaststelling dat er sprake zou zijn van een feitelijk gezin.

Vervolgens dient de rechtbank na te gaan of mevrouw [naam] en de heer [naam] voldoen aan de toepasselijke inkomensgrenzen. Dit wordt door partijen niet betwist.

De vorderingen van mevrouw [naam] en de heer [naam] zijn bijgevolg gegrond.

Gelet op deze vaststelling, vindt de rechtbank het niet opportuun om in te gaan op een eventuele schending van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

5. Rechtsplegingsvergoeding

De rechter moet ambtshalve het juiste tarief aan rechtsplegingsvergoeding toepassen, behoudens afwijkend uitdrukkelijk procedureakkoord.

De rechter mag de gerechtskosten ook vereffenen wanneer partijen hebben nagelaten deze te begroten. Aldus miskent de rechter noch het beschikkingsbeginsel, noch het recht van verdediging.

(Vgl. Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N, www.juportal.be; Cass. 16 januari 2023, C.21.0193.F, www.juportal.be)

Het geïndexeerde basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare vorderingen is vastgesteld op € 163,98 conform artikel 4 van het KB van 26 oktober 2007.

In toepassing van artikel 1017, lid 2 Ger.W. dienen de proceskosten ten laste van het Agentschap Opgroeien Regie te worden gelegd.

6. Beslissing

Na beraadslaging beslist de rechtbank op tegenspraak, als volgt.

De rechtbank:

- voegt de zaken met rolnummer 22/364/A en 23/3/A samen
- verklaart het beroep van mevrouw [naam] ontvankelijk en gegrond.
- vernietigt de beslissing van [naam] van 14 september 2021 en de uitspraak van de Geschillencommissie Groeipakket van 18 maart 2022.
- zegt voor recht dat mevrouw [naam] recht heeft op de sociale- en coronatoeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot 30 juni 2021;
- verklaart het beroep van de heer [naam] ontvankelijk en gegrond.
- vernietigt de beslissing van [naam] van 28 april 2022 en de uitspraak van de Geschillencommissie Groeipakket van 30 september 2022.
- legt de gedingkosten ten laste van het Agentschap Opgroeien Regie.

- vereffent de gedingkosten tot op heden aan de zijde van mevrouw op € 163,98 rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van de heer op € 163,98.
- laat de gedingkosten van verwerende partij onvereffend omdat zij geen kostenopgave heeft ingediend.

Dit vonnis werd gewezen door:

L. VANERMEN, rechter, voorzitter van de kamer
P. ELSER, rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider
K. THIJSENS, rechter in sociale zaken, werkgever

met bijstand van K. VAN RIEL, griffier.

K. VAN RIEL

P. ELSER

K. THIJSENS

~~L. VANERMEN~~

en uitgesproken op 18 januari 2024 in openbare terechtzitting van de Tweede kamer van de arbeidsrechtbank Antwerpen - afdeling Turnhout door L. VANERMEN, rechter, voorzitter van de Tweede kamer, met bijstand van K. VAN RIEL, griffier.

K. VAN RIEL

~~L. VANERMEN~~